

Шамоилул-Муҳаммадия / РАСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙХИ ВАСАЛЛАМНИНГ КЎРИНИШЛАРИ / 234-ҳадис

234- حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَوْنَى، عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَامِرٍ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: قَالَ سَعْدٌ: لَقَدْ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ضَرِحَكَ يَوْمَ الْحَنْدَقِ حَتَّىٰ بَدَأْتُ تَوَاجِدُهُ قَالَ: فَلِتُ: كَيْفَ كَانَ؟ قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مَعْهُ ثُرُّسٌ، كَانَ سَعْدٌ رَأِيْمًا، كَانَ يَقُولُ كَذَا كَذَا بِالثُّرُّسِ يُعْطِي جَبْهَتَهُ، فَتَرَعَ لَهُ سَعْدٌ بِسَهْمٍ، فَلَمَّا رَفَعَ رَأْسَهُ رَمَاهُ فَلَمْ يُخْطِئْ هَذِهِ مِنْهُ يَعْنِي جَبْهَتَهُ وَاتَّقَلَبَ الرَّجُلُ، وَشَالَ بِرِجْلِهِ: فَضَرِحَكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ رَأْسَهُ رَمَاهُ فَلَمْ يُخْطِئْ هَذِهِ مِنْهُ يَعْنِي جَبْهَتَهُ وَاتَّقَلَبَ الرَّجُلُ، وَشَالَ بِرِجْلِهِ: فَضَرِحَكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّىٰ بَدَأْتُ تَوَاجِدُهُ قَالَ: فَلِتُ: مِنْ أَيِّ شَيْءٍ ضَرِحَكَ؟ قَالَ: مِنْ فَعْلِهِ بِالرَّجُلِ

Омир отаси Саъд розияллоҳу анҳудан ривоят қиласи:

«Саъд розияллоҳу анҳу айтади: «Хандақ кунида Расулуллоҳ соллоллоҳу алайҳи васалламнинг кулганларини кўрдим. Ҳатто озиқ тишлари кўриниб кетди. Омир айтади: «(Отамга) у зотнинг кулишлари қандай бўлди?», дедим. (Отам): «(Кофири) кишида қалқон бўларди. Саъд (яъни мен) отувчи мерган эди(м). Кофир бундай бундай қилиб қалқон билан пешона-юзини тўсарди. Саъд (ўқдондан) ўқни чиқариб (камон ипига) қўйди. Ҳалиги кофир бошини кўтарган эди, Саъд унга ўқ узди ва мўлжалда адашмади яъни пешонасига тегди. Ҳалиги кофир оёғи осмонда бўлиб ерга қулади ва оёғини кўтарди. Шунда Набий соллоллоҳу алайҳи васаллам кулдилар, ҳатто тишларининг оқи кўринди», деди».

Манба: hadis.islom.uz

